DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W ŁODZI

Łódź, dnia 23 października 1956 r. Nr 9 Poz. 30—33

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Poz. 30

UCHWAŁA nr 55/56

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 27 września 1956 r.

w sprawie oceny działalności Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Pracy w Łodzi.

Wojewódzka Rada Narodowa w Łodzi, po zapoznaniu się z treścią referatu wygłoszonego przez Prezesa Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Pracy w Łodzi oraz z treścią koreferatu wygłoszonego przez Przewodniczącego Komisji Drobnej Wytwórczości i Przemysłu Miejscowego WRN jak również z opinią i wypowiedziami radnych stwierdza, że Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy osiągnął poważne wyniki w swej działalności, wyrażające się czterokrotnym wzrostem wartości produkcji i usług w okresie planu 6-cioletniego przy jednoczesnym wzroście wydajności pracy i zwiększeniu zatrudnienia, co tym samym umożliwiło zaktywizowanie terenu województwa łódzkiego.

Poważnym osiągnięciem Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Pracy jest również zatrudnienie ludzi o częściowej zdolności do pracy oraz kobiet, które również włączane są do produkcji poprzez formy pracy chałupniczej.

W okresie planu 5-cioletniego przed spółdzielczością pracy województwa łódzkiego stoją dalsze poważne zadania. Trzeba będzie rozwijać w dalszym ciągu formy pracy spółdzielczej na terenach dotychczas mało zaktywizowanych a szczególnie w powiatach: rawskim, brzezińskim, kutnowskim, wieruszowskim oraz organizować nowe spółdzielnie na terenach nowopowstałych powiatów.

Z uwagi na dotychczasowy jednostronny rozwój branży włókienniczo-odzieżowej i skórzanej winien nastąpić wzrost produkcji przede wszystkim w przemysłach słabo rozwiniętych, a w szczególności w przemyśle materiałów budowlanych (produkcja prefabrykatów bud.), w branży metalowej, spożywczej i chemicznej. Wzrost ten powinien dotyczyć w szczególności artykułów masowego spożycia, których w okresie ubiegłym było brak na terenie naszego województwa, jak: odzież i obuwie dziecięce i młodzieżowe, materiały budowlane dla wsi, oraz szeroki asortyment artykułów gospodarstwa domowego. W okresie tym winno również nastąpić znaczne wzmocnienie roli samorządu spółdzielczego dające spółdzielniom większą samodzielność gospodarczą.

Dla wykonania tych zadań konieczny jest szereg zmian na odcinku planowania i organizacji produkcji, zlikwidowania dotychczas występujących błędów zarówno w samym Związku jak i w spółdzielniach. Zmiana metodologii planowania winna pójść w kierunku ograniczenia wskaźników ekonomicznych, które ustalane były odgórnie i krępowały samodzielność spółdzielni. Z zasadniczych błędów, które winny być usunięte to niedocenianie przez kierownictwo spółdzielni roli samorządów, jednostronny rozwój produkcji spółdzielczej, nieprzemyślane uruchamianie nowych punktów usługowych i niedocenianie bodźców materialnego zainteresowania członków spółdzielni wynikami swej pracy.

Dla usunięcia dotychczasowych błędów oraz zapewnienia dalszego rozwoju spółdzielczości pracy, Wojewódzka Rada Narodowa uważa za konieczne:

I. by Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy:

1) przestrzegał zasad statutowych spółdzielni w szczególności w zakresie kompetencji samorządu oraz zwrócił się do CZSP o przyśpieszenie załatwienia wniosków dotyczących zwiększenia uprawnień dla spółdzielni,

2) dokonał analizy dotychczasowej struktury organizacyjnej w kierunku zmniejszenia administracji oraz usprawnienia działalności aparatu instruktażowo-kontrolnego. Należy przy tym zwrócić uwagę na konieczność usunięcia biurokratycznego załatwiania spraw,

3) zwrócił uwagę na konieczność dalszego i systematycznego rozwoju usług dla ludności ze szczególnym uwzględnieniem drobnych usług poprzez uruchamianie brakujących punktów usługowych wg postulowanych potrzeb ludności,

4) przeprowadził rewizję dotychczas stosowanych cen za usługi, które były za wysokie w stosunku do możliwości płatniczych konsumenta,

5) w produkcji zwrócił uwagę na zaostrzenie dyscypliny asortymentowej, która dotychczas była przestrzegana w stopniu niedostatecznym i równocześnie zwrócił uwagę na zainteresowanie ekonomiczne zatrudnionych,

6) wzmocnił kontrolę nad gospodarką materiałową przestrzegając i kontrolując normy zużycia surowców podstawowych i materiałów pomocniczych oraz zwrócił baczniejszą uwagę na podniesienie jakości produkcji i usług w szczególności poprzez zwiększenie kontroli międzyoperacyjnej,

7) poddał analizie dotychczasowe formy szkolenia i doszkalania kadr w celu podniesienia jakości i wydajności pracy,

8) zorganizował wielobranżowe spółdzielnie powiatowe w Bełchatowie, Pajęcznie, Wieruszowie i Poddębicach oraz, by Wojewódzki Związek wystąpił do swoich władz nadrzędnych w sprawie:

a) ograniczania ilości wskaźników planu przekazywanych spółdzielniom oraz pozostawienia spółdzielniom pełnej samodzielności w zakresie opracowywania planów operatywnych, kwartalnych i miesięcznych,

b) zmiany systemu premiowania personelu kierowniczego i inżynieryjno-technicznego w kierunku przyjęcia za podstawę premiowania wykonanie planu zbytu i akumulacji,

c) zwiększenia premii za produkcję nowych asortymentów,

d) zróżnicowania wynagrodzeń robotników w zależności od osiągniętych wyników jakościowych,

e) zezwolenia WZSP na zbywanie nadwyżek masy towarowej na tereny innych województw jedynie w uzgodnieniu z Wojew. Zarządem Handlu,

f) szybkiego przeprowadzenia regulacji płac przede wszystkim tej kategorii rzemieślników, których zarobki na skutek przestarzałych taryfikatorów i stawek płac kształtują się na poziomie zbliżonym do minimum ustalonego Uchwałą Rządu PRL,

g) odpłatnego przekazania jedno lub dwuosobowych punktów usługowych na wsi indywidualnym rzemieślnikom z możliwością ratalnego uiszczenia należności zabezpieczonej kredytem bankowym, o ile punkty te są nierentowne, a pracownicy wyrażają zgodę,

h) przekształcenia spółdzielni pomocniczych na dobrowolne zrzeszenia gospodarcze rzemiosła,

j) zwiększenia w znacznym stopniu części czystej nadwyżki bilansowej przeznaczonej do dyspozycji Walnego Zgromadzenia.

II. Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:

1) rozpatrzenie możliwości decentralizacji zaopatrzenia i zbytu produkcji przemysłu drobnego i wystąpienia z odpowiednimi wnioskami do władz centralnych w tej sprawie,

2) wystąpienia do władz centralnych o terminowe awizowanie spływu masy towarowej z przemysłu kluczowego dla umożliwienia realnego planowania asortymentu produkcji przemysłu terenowego,

3) wystąpienia do władz nadrzędnych o zmianę trybu przekazywania dla drobnej wytwórczości zbędnych maszyn zakładów przemysłu kluczowego w kierunku decentralizacji kompetencji i decyzji w tym zakresie,

4) wystąpienia do Ministerstwa Finansów o wprowadzenie ulg podatkowych dla spółdzielni pracy, zatrudniających inwalidów ciężko poszkodowanych, w stosunku do wartości produkcji i usług przez nich świadczonych,

5) rozpracowania przez Wydział Finansowy Prezydium WRN wspólnie z WZSP właściwej progresji stawek podatku dochodowego w celu zwiększenia materialnego zainteresowania członków spółdzielni i wystąpienia z odpowiednim wnioskiem do Ministerstwa Finansów,

6) wystąpienia do Ministerstwa Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku obrotowego od usług dla ludności w branży skórzanej oraz branży fryzjerskiej,

7) przyśpieszenia przeprowadzenia przez Komisję Inwalidzko-Zatrudnieniową weryfikacji wszystkich inwalidów zatrudnionych w spółdzielczości,

8) lepszego i pełniejszego zaopatrzenia sklepów wytypowanych do zaopatrywania punktów usługowych w materiały dla potrzeb usług,

9) wystąpienia do władz centralnych z wnioskiem o przejęcie przez Wojew. Zw. Spółdzielni Pracy spółdzielni podległych Krajowym Związkom Spółdzielni Pracy,

10) wystąpienia do władz centralnych w sprawie udzielenia uprawnień radom narodowym do kontroli zakładów przemysłu kluczowego w zakresie gospodarowania wszystkimi odpadami surowcowymi.

Uznając, że dotychczasowa pomoc dla WZSP ze strony CZSP szczególnie w dziedzinie zaopatrzenia była niedostateczna oraz, że uprawnienia WZSP były bardzo ograniczone, Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium WRN do wystąpienia do CZSP o udzielenie WZSP większej pomocy zaopatrzeniowej oraz o przekazanie mu dalszych uprawnień w dziedzinie zarządzania i nadzorowania spółdzielni.

III. Zobowiązać prezydia powiatowych i miejskich rad narodowych do:

1) udzielania spółdzielniom pracy wszechstronnej pomocy w zakresie prowadzonych przez nie inwestycji, w szczególności w zaopatrzeniu, planowaniu, lokalizacji oraz nadzorowaniu wykonawców,

2) ścisłego wykonania i przestrzegania postanowień uchwały Rady Ministrów nr 58/54 w sprawie rozwoju usług powszechnego zapotrzebowania, w szczególności dotyczących obowiązku przeprowadzania analizy lokalizacji placówek handlu detalicznego i prawidłowego wykorzystania lokali sklepowych,

3) delegowania swych przedstawicieli na wszystkie walne zgromadzenia odbywane w spółdzielniach,

4) rozpatrzenia w terminie do dn. 20.X. br. wniosków spółdzielni dotyczących weryfikacji punktów usługowych,

5) przestrzegania przepisów Min. Pracy i Opieki Społecznej dotyczących kierowania inwalidów na wolne miejsca pracy oraz do lepszej współpracy referatów zatrudnienia z referatami rent i pomocy społecznej.

IV. Komisje Pracy i Pomocy Społecznej oraz Komisje Drobnej Wytwórczości terenowych rad narodowych winne przeprowadzać systematyczną kontrolę stanu b.h.p. i zabezpieczenia przeciwpożarowego w spółdzielniach oraz wykorzystywać swoje uprawnienia dla pełnego wykonania przez spółdzielnie zaleceń pokontrolnych.

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości.

Za Prezydium Rady Narodowej

T. Ostrycharz
Sekretarz Prezydium

J. Horodecki
Przewodniczący Prezydium

Poz. 31

ZARZĄDZENIE nr 6

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 25. VIII. 1956 r.

w sprawie zasad bezpieczeństwa przeciwpożarowego na terenie wsi i osiedli w województwie łódzkim.

Działając na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. nr 14, poz. 130) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28. VIII. 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach i na budowach (Dz. U. nr 49, poz. 360), w celu należytego zabezpieczenia przeciwpożarowego zabudowań gospodarczych i mieszkalnych — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza co następuje:

I. Zapobieganie powstawaniu pożarów

1. Ze strychów budynków mieszkalnych usunąć wszelkie przedmioty i materiały palne, a w szczególności słomę, siano, plewy, liście, drzewo itp.

2. Spod zewnętrznych ścian zabudowań usunąć drzewo, chrust, słomę, itp. oraz złożyć w odległości co najmniej 20 m od zabudowań.

3. Popiół i żarzące się węgle po uprzednim zalaniu wodą składać w dołach w odległości minimum 30 m od stert i zabudowań, względnie w murowanych śmietnikach.

4. Stogi i sterty słomy, siana, zboża itp. składać w odległości 100 m od zabudowań, a jeżeli warunki lokalne nie pozwalają, dopuszcza się stosowanie mniejszej odległości, nie mniej jednak niż 30 m po uzgodnieniu z miejscową komendą O.S.P.

5. Zabrania się używania otwartego ognia, palenia tytoniu i rozpalania ognisk w pobliżu zabudowań gospodarczych, stogów, stert itp.

6. Zabrania się zakładania prowizorycznej instalacji elektrycznej, która winna być wykonana przez osoby do tego upoważnione zgodnie z obowiązującymi przepisami.

7. Nie wolno wypalać beczek po smole, jak również rozgrzewać smoły i asfaltu w odległości mniejszej aniżeli

10 m od budynków murowanych, a 30 m od budynków drewnianych, stogów i stert, mając na uwadze kierunek wiatru, przy czym czynności te muszą być dozorowane.

8. Zabrania się używania parników niezabezpieczonych w budynkach o konstrukcji palnej.

9. Piecyki żelazne bez nóżek odizolować od drewnianej podłogi warstwą cegły grubości minimum 30 cm a podłogę przed paleniskami pieców zabezpieczyć blachą w taki sposób, by wystawała na zewnątrz pieca na odległość 50 cm.

10. Piecyki i kuchenki żelazne ustawić w odległości co najmniej 1 m od drewnianych części konstrukcyjnych nieotynkowanych, a 50 cm od drewnianych części otynkowanych.

11. Zabrania się wyprowadzać blaszane przewody dymowe od pieców przez okna i przeprowadzać je przez niezabezpieczone drewniane ściany, stropy i dachy. Przewody blaszane winny być podłączone do kominów wyłącznie murowanych.

12. Nie wolno ustawiać pieców w oborach, stajniach i chlewach.

13. Zabrania się używania nafty, benzyny i innych łatwopalnych płynów do rozpalania ognia w paleniskach pieców.

14. Przebudować kominy z gliny na murowane, ceglane jak również wyremontować te kominy, które posiadają szczeliny i wady oraz pobielić je.

15. Wykonać otwór w przewodzie kominowym i zabezpieczyć go odpowiednimi drzwiczkami, celem umożliwienia kominiarzom wybieranie sadzy po oczyszczeniu.

16. Zamurować otwory w przewodach kominowych powstałe w wyniku likwidacji pieców, a w żadnym wypadku nie zatykać ich szmatami, papierami itp.

17. W okresie do 2 miesięcy poddać oczyszczeniu z sadz przewody kominowe oraz dopilnować, by kominiarz wybierał sadze.

18. Nie przechowywać płynów łatwopalnych jak benzyny, nafty itp. w zabudowaniach gospodarczych i w pomieszczeniach ogrzewanych piecami kaflowymi i żelaznymi.

19. Zabrania się magazynować wapno palone w niezabezpieczonych przed opadami budynkach drewnianych i w pobliżu materiałów palnych na wolnej przestrzeni.

20. Dopilnować, by dzieci nie bawiły się zapałkami, nie rozniecały ognia w piecach oraz nie rozpalały ognisk przy zabudowaniach gospodarczych.

21. Zapałki, zapalniczki i inne przedmioty służące do wzniecania ognia, przechowywać w niedostępnych dla dzieci miejscach, jak również nie zostawiać dzieci bez opieki starszych.

II. Sprzęt pożarniczy

Należy bezwzględnie posiadać w gospodarstwie sprzęt pożarniczy, jak: 1 beczkę z wodą o pojemności 200 l, dwa wiadra, 1 drabinę, 4 tłumnice, 2 bosaki i 2 łopaty.

III. Obowiązki w wypadku powstania pożaru.

W razie zauważenia pożaru należy przystąpić natychmiast do jego likwidacji przy użyciu posiadanych środków gaśnicowych, oraz wezwać najbliższą straż pożarną i powiadomić posterunek M.O.

IV. Postanowienia karne.

Nie stosujący się do postanowień niniejszego zarządzenia podlegają na podstawie art. 17 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r., nr 58, poz. 404) w związku z art. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. nr 66, poz. 454) karze do 3-ch miesięcy pracy poprawczej lub do 3.000 zł grzywny.

V. Postanowienia końcowe

Prezydiom rad narodowych, organom M.O. i Ochotniczym Strażom Pożarnym zleca się kontrolę wykonawstwa powyższego zarządzenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
Czesław Pabisiak
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

Poz. 32

OBWIESZCZENIE nr RU. e. 5/66/56

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 26 września 1956 r.

o założeniu ewidencji gruntów w gromadach i miastach powiatu łódzkiego

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi na podstawie art. 14 ust. 2 dekretu z dnia 2. II. 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. Ust. nr 6, poz. 32) podaje do publicznej wiadomości, że zostały założone rejestry gruntów dla powiatu łódzkiego w niżej wymienionych gromadach i miastach:

1. m. Aleksandrów
2. m. Konstantynów
3. m. Tuszyn
4. Andrzejów
5. Bró‹ce
6. Biała
7. Bełdów
8. Brużyca Wielka
9. Czarnocin
10. Dalków
11. Emilia
12. Grotniki
13. Gospodarz
14. Górki Małe
15. Kalinko
16. Kurowice Rządowe
17. Kruszów
18. Kazimierz
19. Nowosolna
20. Proboszczewice
21. Puczniew
22. Rąbień
23. Ruda Bugaj
24. Rzgów
25. Smardzew
26. Szynczyce
27. Szydłów
28. Sarnów (Kuciny)
29. Wiśniowa Góra
30. Wiskitno
31. Wodzim Prywatny
32. Zofiówka

Stosownie do art. 10 ww dekretu właściciele oraz osoby, w których władaniu znajdują się grunty, obowiązane są wszelkie zmiany danych objętych ewidencją gruntów zgłaszać do Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Łodzi najpóźniej w ciągu 4 tygodni od powstania tych zmian.

Kto, będąc obowiązany do zgłoszenia zmiany danych objętych ewidencją gruntów, nie zgłosi jej do Prezydium w ciągu 4 tygodni od powstania tej zmiany — podlega karze grzywny do 3.000 zł (art. 13 dekretu).

Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Za Prezydium Rady Narodowej
J. Glinicki
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Poz. 33

KOMUNIKAT

Wojewódzkiego Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Łodzi

z dnia 15 sierpnia 1956 r.

w sprawie nowych cen skupu siana.

Na podstawie § 2 uchwały nr 120/54 Prezydium Rządu z dn. 5. III. 1954 r., oraz zgodnie z zarządzeniem Państwowej Komisji Cen z dnia 6. VIII. 1956 r. nr S-II-22/20/56, Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Łodzi wprowadza z dniem 15 sierpnia 1956 r. na terenie całego województwa łódzkiego następujące ceny skupu siana:

1) siano ekstra — 112 zł.
2) „ I stand. — 90 „
3) „ II „ — 72 „
4) „ III „ — 54 „
5) „ IV „ — 27 „

Powyższe ceny rozumie się za 100 kg towaru netto z dowozem do spółdzielczego punktu skupu (GS „Samopomoc Chłopska") lub do wagonu na stacji załadowania. Do cen powyższych nie dolicza się żadnych dodatkowych opłat.

Zgodnie z § 4 wym. uchwały Prezydium Rządu, ustalone przez W.Z.G.S. „Samopomoc Chłopska" w Łodzi ceny skupu siana obowiązują wszystkie uspołecznione instytucje, skupujące siano na zaopatrzenie innych odbiorców lub też na potrzeby własne.

Cz. Dusiński

Z-ca Prezesa Zarządu WZGS

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej będzie wysyłany po wpłaceniu prenumeraty z góry na rachunek Wydz. Ogólno-Gospodarczego P. W. R. N. w Łodzi, konto Nr 908-95/1-594 Dział 5, Rozdz. 17, w IV Oddz. Miejskim Narodowego Banku Polskiego w Łodzi, Al. Kościuszki Nr 14

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika wnosić należy w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Adres Redakcji: / **Adres Administracji:** Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi ul. Ogrodowa 15. Tel. 254-50, wewn. 234

Prenumerata wynosi:
a) roczna ze skorowidzem — 18 zł
b) półroczna bez skorowidza — 10 zł

Cena zł 0,90

Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.
Cena pojedynczego egz. do 4 stron wynosi 90 gr. Przy większej ilości stron o 30 gr więcej od każdej drukowanej strony. Ogłoszenia zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Rękopis przyjęto dn. 11. 10. 1956 r. Druk ukończono dn. 23. 10. 56 r. Pap. druk. VII kl. 70 g A4. Zakł. Typ., w Łodzi Nr 1214. 10. 56 r. — 1600 egz. D-7-16556

ODBIORCA

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem